

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Udrag fra Juleferierne (DK)

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Noveller", i Blicher, Steen Steensen: *Noveller*, udg. af Esther Kielberg ; Henrik Ljungberg , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 156. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-blic03val-shoot-idm140515388240864.pdf> (tilgået 09. maj 2021)

Anvendt udgave: Noveller

[↵](#) Vi giede nu hen ad en bred og lige Vej mod Lyset, der snart delte *

157 sig, og saaes at skinne fra tvende Vinduer. Herren og Kudsken udtømte sig i Gisninger over hvilket Sted det vel monne være; da der syntes at staae levende Gjerde paa begge Sider af Vejen. Nu standsede Hestene lige tæt ved Huset; Lyset bevægedes hurtigt derinde, og forsvandt; men næsten i samme Øjeblik aabnedes en Dør med stor Allarm, og fra den lød et barskt »Hvem der?« »Vildfarende Folk« svarte Kammerraaden, »vær saa god at sige os, hvor vi ere.« »Gud bevar os! Hr. Kammerraad!« lød det igjen, »hvorfor kommer de igjennem Haugen?« - »Hvad for en Hauge?« spurgte Denne. »Ih! Haugen! deres egen Hauge« lød Svaret Og saaledes fandt det sig da, at vi paa en Snedrive vare komne over Haugediget ned ad en bred Gang, der var indsluttet af Avnbøghækker, og holdt nu udenfor Haugestuedøren. Under Spøg og Latter ilede vi ind i Huset, hvor vi modtoges af Forvalteren - som der først raabte os an - af Fruen og hendes tvende Døttre, der ventede paa os med en dygtig Natter. Og visselig! vi behøvede ikke at nødes; en Gaas og en Hare beholdt ikke andet end Skrogene tilbage; især blev Gaasebrystet under Qvintus's Hænder og Tænder saa godt skeletteret, at Husets yngste Søn erklærede det uden videre Behandling, tjenligt til en Springgaas. Da Værtinden ikke havde belavet sig paa saa mange Gjæster, og slet ikke paa Nogen saa graadig som Qvintus, maatte kold Kjøkken erstatte det Manglende. Da alles Madlyst omsider var stillet, begyndte hun først at spørge om Aarsagen til vor lange Udeblivelse og underlige Ankomst gjennem Haugen; men Søvnens indfandt sig saa hastig oven paa Maaltidet, at Ingen svarte uden Conrector, der i en snøvlende og slæbende Tone sagde: »*infandum regina jubes renovare dolorem*«*. Frue Hansen gjorde store Øjne til dette latinske Vers; men hendes Mand, der var studeret, sagde leende: »Det er saameget paa dansk som, vi længes Allesammen efter Sengen, imorgen skal vi fortælle dig det Hele.« Qvintus udstødte nogle hule Lattertoner og erklærede dette for en fri men heldig Oversættelse; hvorpaa han rejste sig; vi Andre ligesaa, - Et Kvarteer derefter laa jeg begravet i Søvn og Edderduun.